

Sygn. akt VII U 1163/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Włodzimierz Czechowicz
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2016 r. w Warszawie

sprawy W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 4 maja 2016r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Pismem złożonym w dniu 10 czerwca 2016 roku W. S. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 4 maja 2016 roku dotyczącej ustalenia wysokości kapitału początkowego.

W uzasadnieniu odwołania wskazał, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych obliczając kwotę kapitału początkowego nie uwzględnił kwoty 5.820 zł uzyskanej w roku 1981 oraz kwoty 6.000 zł uzyskanej w roku 1982, a także kwoty rekompensaty za rok 1982.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c. wskazując, że brak danych z jakiego tytułu zostały wypłacone kwoty 5.820 zł i 6.000 zł oznaczone jako dodatek oraz nieprawidłowo została wyliczona w druku Rp-7 kwota rekompensaty za rok 1982.

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy Warszawa-Praga ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 kwietnia 2016 roku W. S. złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego (k. 1 a/r). Do wniosku dołączył świadectwo pracy z dnia 30 lipca 1983 roku wystawione przez Państwowe Przedsiębiorstwo (...) oraz druk Rp-7 wystawiony również przez to Przedsiębiorstwo (k-11 i 13 a/r).

Decyzją z dnia 4 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 r. wynoszący 109.279,83 zł. (k bez numeracji a/r). W załączniku nr 1 podano przyczyny nieuwzględnienia wskazanych wyżej kwot z pouczeniem, że w celu ponownego przeliczenia kapitału początkowego należy przedłożyć korektę zaświadczenia za 1982 rok z prawidłową kwotą rekompensaty oraz informację czego dotyczy dokładnie składnik określony jako dodatek oraz czy od niego została odprowadzona składka na ubezpieczenie społeczne (k bez numeracji a/r).

Na podstawie wyjaśnień odwołującego się złożonych na rozprawie w dniu 28 listopada 2016 roku Sąd Okręgowy ustalił, że jego firma jest w likwidacji, zaś odwołujący nie posiada informacji, czy składki zostały opłacone. Ponadto nie pamiętał z jakiego tytułu zostały wypłacone kwoty 5820 zł i 6000 zł. Odwołujący okazał pismo z Archiwum Dokumentacji Osobowej i Płacowej w M. wskazujące na możliwość udzielenia informacji o otrzymywanym wynagrodzeniu jednak będzie to możliwe dopiero w przeciągu ponad 7 miesięcy (k-14, nagranie 00:01:18 do 00:08:13).

Sąd Okręgowy z urzędu zwrócił się w dniu 23 sierpnia 2016 roku do Archiwum Państwowego w M. o nadesłanie akt osobowych odwołującego się (k-10), akta zostały nadesłane w dniu 20 września 2016 roku (k- 12 oraz koperta w aktach sprawy). W żadnym z dokumentów dotyczących stanowiska geodety i otrzymywanego wynagrodzenia ani też w świadectwie pracy z dnia 30 lipca 1983 roku nie ma informacji z jakiego tytułu odwołujący otrzymał wskazane wyżej kwoty dodatków.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt sprawy, akt nadesłanych przez organ rentowy w kwestii ustalenia kapitału początkowego, wyjaśnień odwołującego się oraz jego akt osobowych. Zgromadzony materiał dowodowy stanowił podstawę rozstrzygnięcia. Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku o określenie terminu na złożenie dokumentów płacowych biorąc pod uwagę wskazany wyżej ponad 7-miesięczny okres oczekiwania na ich nadesłanie przez Archiwum w M..

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga zważył, co następuje: spór w niniejszej sprawie sprowadza się do rozstrzygnięcia kwestii, czy organ rentowy prawidłowo nie uwzględnił dodatkowego wynagrodzenia w kwotach 6.000 zł i kwoty 5.820 oraz rekompensaty za 1982 rok w kwocie 14.520 zł .

Jak wynika z przepisów art. 173 i nast. Ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887 j.t.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie Ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Przy ustalaniu zaś kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie Ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 Ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu od dnia 1 stycznia 1980 r. do dnia 31 grudnia 1998r.

Sąd Okręgowy oceniając zasadność odwołania miał także na uwadze przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr

10, poz.49 z późn. zm.). Stosownie do przepisu § 20 ust. 1 (w brzmieniu obowiązującym od dnia 5 października 1990r.) Środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są dla pracowników: zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał przyczyny nieuwzględnienia kwot dodatkowego wynagrodzenia oraz rekompensaty wskazanych w druku Rp-7 wystawionym w roku 2002. Dodatkowego pisemnego wyjaśnienia udzielił odwołującemu się w dniu 27 lipca 2016 roku (karta bez numeracji a/r). Jak wynika z materiału dowodowego w druku Rp-7 przy kwotach 6.000 zł i kwoty 5.820 dopisano słowo „dodatek” w kolumnie „inne” bez określenia z jakiego tytułu był wypłacony. Odwołujący nie pamiętał takiej wypłaty. Natomiast odnośnie kwoty 14.250 zł Sąd Okręgowy dokonał obliczeń mnożąc miesięczne wynagrodzenie 1.210 zł (wynikające z podzielenia kwoty 8.470 zł za 7 miesięcy 1983 roku) przez 12 miesięcy co daje właśnie kwotę 14520 zł, natomiast prawidłowa kwota powinna stanowić iloczyn kwoty 1.210 zł x 11 miesięcy, rekompensata została bowiem wprowadzona od dnia 1 lutego 1982 roku, a nie od 1 stycznia 1982 roku. podstawę stanowiła Uchwała nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (M.P.1982. Nr 4.poz.18). Skoro ten akt prawny obowiązywał **od dnia 1 lutego 1982 roku**, wpisana w druku kwota rekompensaty za **cały rok 1982** była nieprawidłowo obliczona. Zgodnie z § 1 Uchwały organ rentowy prawidłowo nie uwzględnił więc kwoty 14.520 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy uznał, że organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego W. S. zaś odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Jak wynika ponadto z pouczenia zawartego w załączniku nr 1 do zaskarżonej decyzji odwołujący się może ponownie wystąpić o przeliczenie kapitału początkowego po uzyskaniu korekty zaświadczenia na druku Rp-7.